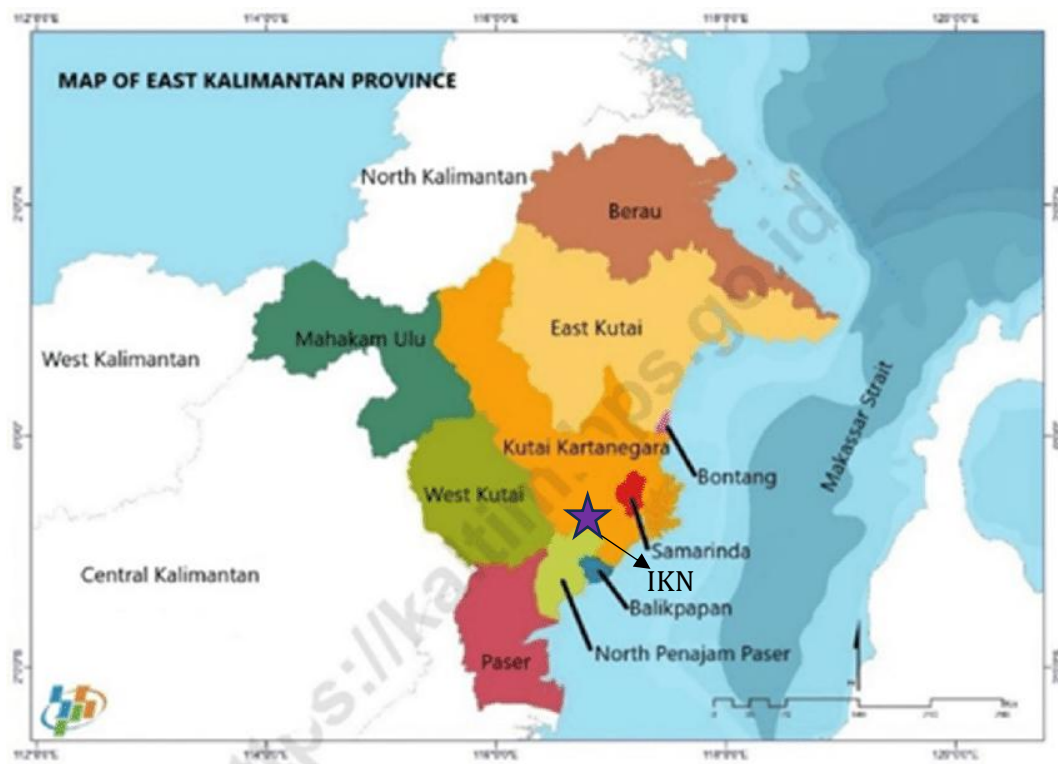

1. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

1.1 จังหวัดกาลิมันตันตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 127,346 ตารางกิโลเมตร และเป็นจังหวัดที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับที่ 4 ของอินโดนีเซีย รองจากปาปัว กาลิมันตันกลาง และกาลิมันตันตะวันตก มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก และมีประชากรประมาณ 3.77 ล้านคน (สถิติปี 2563) โดยเป็นจังหวัดสำคัญแห่งหนึ่งด้านเศรษฐกิจและการลงทุน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเหมืองแร่ พลังงาน เคมีภัณฑ์ และอยู่ระหว่างการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านเกษตรและการท่องเที่ยว ปัจจุบันมีสนามบิน 16 แห่ง (2 แห่งเป็นสนามบินนานาชาติ) โดยมีเมืองเอกคือซามารินดา (Samarinda) ผู้ว่าราชการจังหวัดในปัจจุบัน คือ นาย Rudy Mas'ud วาระการดำรงตำแหน่งปี ค.ศ. 2025-2029

1.2 เมืองที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและเมืองท่าของจังหวัดคือบาลิกปาปัน (Balikpapan) เนื่องจากเป็นศูนย์กลางการลงทุนด้านน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ส่วนเมือง Bontang เป็นศูนย์กลางการลงทุนด้านก๊าซธรรมชาติ และปุ๋ย ทั้งนี้ ปัจจุบัน รัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ระหว่างการพัฒนาเมืองหลัก 3 แห่งในจังหวัด ได้แก่ เมืองหลวงแห่งใหม่ (กรุงนูซันตารา หรือ IKN) เมือง Samarinda และเมือง Balikpapan ให้เป็น 3-city ecosystem อย่างไรก็ดีในภาพรวม เส้นทางคมนาคมและขนส่งสาธารณะในจังหวัดยังไม่พัฒนามากนัก และทำให้ค่าขนส่งมีราคาแพง โดยบางพื้นที่ยังใช้เรือเป็นการเดินทางหลัก

1.3 อุตสาหกรรมหลักที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัดกาลิมันตันตะวันออก คือ อุตสาหกรรมเหมืองแร่และถ่านหิน การขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติ และอุตสาหกรรมป่าไม้และเกษตร (ไม้ ปาล์มน้ำมัน ฯลฯ) ทั้งนี้ จังหวัดกาลิมันตันตะวันออก เป็นหนึ่งในแหล่งผลิตถ่านหินที่ใหญ่ที่สุดในอินโดนีเซีย (บริษัทเหมืองขนาดใหญ่ทุกแห่งในอินโดนีเซียมีเหมืองในพื้นที่ เช่น PT Kaltim Prima Coal, PT Kideco Jaya Agung, PT Berau Coal Energy, PT ITM (เครื่องบิน) และ PT Bayan Resources) ทำให้รัฐบาลอินโดนีเซียพยายามส่งเสริมการพัฒนาและผลิต liquid coal เพื่อเพิ่มมูลค่าทรัพยากรธรรมชาติตามนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมปลายน้ำ

1.4 ข้อมูล/สถิติที่สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดกาลิมันตันตะวันออก มีดังนี้

1.4.1 เศรษฐกิจของจังหวัดในปี 2566 ขยายตัว 6.22% ส่วนในปี 2567 ขยายตัว 6.17% (สัดส่วนการเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งประเทศอยู่ที่ 5.03%) เนื่องจากได้รับแรงหนุนหลักจาก (1) นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำของรัฐบาลอินโดนีเซีย (2) โครงการก่อสร้างเมืองหลวงแห่งใหม่ และการก่อสร้างและพัฒนาพื้นที่โดยรอบที่ส่งผลต่อการขยายตัวของธุรกิจในพื้นที่อย่างมีนัยสำคัญ รวมถึง MSMEs และการค้าโดยอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมการก่อสร้าง และอุตสาหกรรมการผลิต/แปรรูปสินค้า

1.4.2 จังหวัดกาลิมันตันตะวันออกได้รับการลงทุนรวมทั้งหมด (FDI + DDI) ในปี 66 มีมูลค่า 4.85 พันล้าน USD) ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่ได้รับเงินลงทุนมากที่สุดในปี 2566 คือ (1) อุตสาหกรรมเหมืองแร่ (2) อุตสาหกรรมการเพาะปลูก ประมง และป่าไม้ และ (3) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับเหล็ก ส่วนในปี 2567 การลงทุนมีมูลค่า 4.63 พันล้าน USD

1.4.3 ข้อมูลการส่งออกและนำเข้า จากสำนักงานสถิติ จังหวัดกาลิมันตันตะวันออก

- ข้อมูลปี 2566 การส่งออกของจังหวัด มีมูลค่า 26.84 พันล้าน USD ในขณะที่การนำเข้ามีมูลค่า 5.57 พันล้าน USD ทำให้จังหวัดได้ดุลการค้าราว 21.3 พันล้าน USD โดยสินค้าส่งออกสำคัญ คือ (1) แร่พลังงาน (ถ่านหิน) (2) น้ำมันและไขมันจากพืช (3) สารเคมีอินทรีย์ (4) ปุ๋ย และ (5) ผลิตภัณฑ์เคมีต่าง ๆ ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ คือ (1) เครื่องจักรกล ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ (2) ยานพาหนะ (3) สินค้าเหล็กและเหล็กกล้า (4) เครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ และ (5) ปุ๋ย

- มูลค่าการค้ากับไทยในปี 2566 มีมูลค่าการส่งออกไปไทย 460.19 ล้าน USD (ลำดับที่ 11) โดยสินค้าส่งออกสำคัญไปยังไทย ได้แก่ แร่พลังงาน (ถ่านหิน) ปุ๋ย สารเคมีอินทรีย์ สารเคมีอินทรีย์ และปลา/กุ้ง/หอย (สินค้าประมง) และมีมูลค่าการนำเข้าจากไทย 16.74 ล้าน USD (ลำดับที่ 24) โดยสินค้านำเข้าสำคัญจากไทย ได้แก่ ธัญพืช (cereals) ยางพารา เครื่องจักรกล ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ เกลือ ซัลเฟอร์ หิน และซีเมนต์ รวมถึงสินค้าเหล็กและเหล็กกล้า ทำให้ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า 443.45 ล้าน USD
- ข้อมูลปี 2567 การส่งออกของจังหวัด มีมูลค่าประมาณ 21.83 พันล้าน USD ในขณะที่การนำเข้า มีมูลค่า 5.55 พันล้าน USD ทำให้จังหวัดได้ดุลการค้าราว 16 พันล้าน USD โดยสินค้าส่งออกสำคัญในปีที่ผ่านมา คือ (1) แร่พลังงาน (ถ่านหิน) (2) น้ำมันและไขมันจากพืช (3) สารเคมีอินทรีย์ (4) ปุ๋ย และ (5) ผลิตภัณฑ์เคมีต่าง ๆ ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญคือ (1) เครื่องจักรกล ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ (2) เรือ (3) เครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ (4) ผลิตภัณฑ์เคมีต่าง ๆ และ (5) ยานพาหนะ
- มูลค่าการค้ากับไทยในปี 2567 มีมูลค่าการส่งออกไปไทย 552.19 ล้าน USD โดยสินค้าส่งออกสำคัญไปยังไทย ได้แก่ แร่พลังงาน (ถ่านหิน) ปุ๋ย สินค้าประมง สารเคมีอินทรีย์ และมีมูลค่าการนำเข้าจากไทย 6.7 ล้าน USD โดยสินค้านำเข้าสำคัญจากไทย ได้แก่ แร่พลังงาน ยางพารา เครื่องจักรกล/เครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนประกอบ และอุปกรณ์ ทำให้ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า

1.4.4 ปัจจุบัน จังหวัดกาลิมันตันตะวันออกมีเขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone - SEZ) 1 แห่ง คือ Maloy Batuta Trans Kalimantan SEZ อยู่ที่เมือง East Kutai ใกล้กับเส้นทางขนส่งทางทะเลที่สำคัญของอินโดนีเซีย ระหว่างเกาะกาลิมันตันกับเกาะสุลาเวสี (Indonesian Archipelagic Sea Lines II) โดย SEZ แห่งนี้ มีเป้าหมายดึงดูด การลงทุน 34.4 ล้านล้านรูเปียห์ (ประมาณ 2.11 พันล้าน USD) และการสร้างงาน 5.5 หมื่นตำแหน่ง ภายในปี ค.ศ. 2025 เน้นอุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียน (เพื่อลดการพึ่งพาพลังงานฟอสซิลในจังหวัด) การปลูกปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมโอเลโอเคมี อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มแบบครบวงจร รวมถึงการผลิตสินค้าจากน้ำมันปาล์มต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมพลังงานฟอสซิล (ถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซ ฯลฯ)

การพัฒนาเมืองหลวงใหม่ของอินโดนีเซีย (IKN)

2. สาเหตุการย้ายเมืองหลวง

2.1 เป็นไปเพื่อระบายความแออัดและความเสี่ยงที่กรุงจาการ์ตาจะจมลงสู่ทะเลในอนาคต (25 ซม. ต่อปี) และขยายความเจริญทางเศรษฐกิจ และความมั่งคั่งไปยังพื้นที่อื่น ๆ รวมถึงส่งเสริมการค้าชายแดน เนื่องจากเกาะกาลิมันตันเป็นพื้นที่ที่อินโดนีเซียมีเขตแดนติดกับ มาเลเซียและบรูไนดารุสซาลาม นอกจากนี้ จังหวัดกาลิมันตันตะวันออกยังเป็นพื้นที่ศูนย์กลางของประเทศที่น่าจะประสบภัยทางธรรมชาติน้อยกว่ากรุงจาการ์ตา

2.2 ที่ผ่านมารัฐบาลอินโดนีเซียหลายสมัยได้สั่งให้มีการศึกษาความเป็นไปได้ในการย้ายเมืองหลวง แต่มีการศึกษาอย่างจริงจังในห้วง 3 ปีที่ผ่านมาโดยรัฐบาลประธานาธิบดี โจโก วิโดโด จนนำมาสู่การผ่านกฎหมายเพื่อย้ายเมืองหลวง โดยรัฐบาลอินโดนีเซียเห็นว่าการย้ายเมืองหลวงจะเป็นส่วนสำคัญที่จะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมาย Indonesia's 2045 Vision

3. แผนการย้ายเมืองหลวง และหน่วยงาน/เจ้าหน้าที่รัฐ

3.1 หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการย้ายเมืองหลวงใหม่ คือ IKN Authority (หรือ Nusantara Capital City Authority) ซึ่งมีนาย Basuki Hadimuljono อดีตรัฐมนตรี กระทรวงโยธาธิการอินโดนีเซีย (Minister of Public Works and Housing) ในสมัยของรัฐบาลประธานาธิบดี Joko Widodo ดำรงตำแหน่ง Head of IKN Authority

3.2 การปกครอง/อำนาจหน้าที่ IKN จะเป็นเขตปกครองพิเศษคล้ายกับกรุงจาการ์ตา โดย กม. ใช้กำหนดหน่วยงานที่มีอำนาจปกครองว่ารัฐบาลพิเศษ IKN และมีหัวหน้า (head) เทียบเท่าระดับรัฐมนตรี โดย กม. ระบุให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวมาจากการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีอินโดนีเซีย และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี (ต่างจากกรุงจาการ์ตาที่ผู้ว่ามาจากการเลือกตั้ง) โดยมีอำนาจหน้าที่ในมิติต่าง ๆ ยกเว้นการต่างประเทศการป้องกันประเทศความมั่นคง งานยุติธรรม การเงิน การคลัง และศาสนา

3.3 รัฐบาลอินโดนีเซียวางแผนจะพัฒนาเมืองหลวงแห่งใหม่ ควบคู่กับการพัฒนาเมืองปริมณฑลหลัก (Balikpapan และ Samarinda) และเศรษฐกิจ ภาพรวมของจังหวัดกาลิมันตันตะวันออกซึ่งเด่นในสาขาพลังงาน (แร่ ถ่านหิน น้ำมันและก๊าซ ซึ่งคิดเป็นประมาณร้อยละ 80 ของสินค้าส่งออกของจังหวัด รวมถึงพลังงานประเภทหมุนเวียน และไม้หมุนเวียน) อุตสาหกรรมแปรรูป การปลูกป่า ปาล์มน้ำมัน โลจิสติกส์/คมนาคม และการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน โดยจะให้เมือง Samarinda เป็นเมืองประวัติศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความโดดเด่นในอุตสาหกรรมพลังงาน ส่วน Balikpapan เป็นเมืองโลจิสติกส์ และอุตสาหกรรมพลังงาน ส่วน IKN จะเป็นเมืองหลวงสีเขียว โดยแบ่งพื้นที่ร้อยละ 10 ในการผลิตอาหาร เพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารของชาติ และร้อยละ 80 ของการเดินทางเป็นการขนส่งสาธารณะ

3.4 นโยบายที่ชัดเจนคือ การเชื่อมโยงการก่อสร้าง IKN เข้ากับนโยบายที่เป็น core interests ของ อินโดนีเซีย อาทิ Green Economy การเปลี่ยนผ่านทางพลังงาน และการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างเตรียมการ สร้างเขตอุตสาหกรรมสีเขียว (green industrial area) ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ซึ่งมีความโดดเด่นด้าน การใช้พลังงานหมุนเวียน ในการผลิตสินค้าสีเขียว ที่จังหวัดกาลิมันตันเหนือ ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2564 ร่วมกับจีน (Tsingshan Group) และออสเตรเลีย (Fortescue Metal Group) มีระยะเวลาสร้างประมาณ 10 ปี งบประมาณ ประมาณ 1 แสนล้าน USD โดยจะมีการขยายการดำเนินการไปยังพื้นที่อุตสาหกรรมอื่น ๆ ทั่วประเทศ รวมถึงการสร้างตลาดคาร์บอน และตลาดหุ้นคาร์บอนที่ใหญ่ที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการปล่อยคาร์บอนให้เป็นศูนย์ภายในปี ค.ศ. 2060 โดยน่าจะมีวัตถุประสงค์เกื้อหนุนการสร้างเมืองหลวงแห่งใหม่ ที่เน้นการใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้ เกาะกาลิมันตันเป็นพื้นที่เศรษฐกิจ แห่งใหม่ของอินโดนีเซีย นอกจากเกาะชวา

3.5 การย้ายเมืองหลวงคาดว่าจะต้องใช้เวลาประมาณ 15-20 ปี จึงจะเสร็จสมบูรณ์ โดยตามนโยบาย ปัจจุบัน แบ่งการพัฒนาเมืองออกเป็นดังนี้

3.5.1 ค.ศ. 2022-2024 รัฐบาล อินโดนีเซียจะพิจารณาแผนการในภาพรวม รวมถึงกระทรวงที่จะต้องย้ายไปยังเมืองหลวงแห่งใหม่ และการก่อสร้างอาคารสถานที่ต่าง ๆ เช่น Presidential Palace ฯลฯ โดย คาดว่าในห้วง ค.ศ. 2023-2027 (5 ปี) จะย้ายเจ้าหน้าที่รัฐไป IKN ร้อยละ 20/ปี (หรือประมาณ 25,500 คน/ปี) และ เมื่อประธานาธิบดีอินโดนีเซียและเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูงย้ายที่ทำการไปยัง IKN ในปี ค.ศ. 2024 ก็จะมีเจ้าหน้าที่รัฐ พร้อมทำงานอยู่แล้ว ประมาณร้อยละ 20 อย่างใดก็ดี ปัจจุบันรัฐบาลอินโดนีเซีย ยังไม่มีกำหนดการที่แน่ชัดในการ โยกย้ายข้าราชการไปยัง IKN เนื่องจากกระทรวงที่เพิ่มขึ้น ในรัฐบาลของประธานาธิบดี Prabowo ทำให้กระบวนการ ต่าง ๆ มีความซับซ้อนมากขึ้น แม้รัฐบาลอินโดนีเซีย จะสร้างอาคาร รวม 34 แห่ง เพื่อใช้เป็นที่ทำการของข้าราชการ กระทรวงต่าง ๆ ก็ตาม อย่างไรก็ดี ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย จะย้ายไปทำงานที่ IKN ในปี ค.ศ. 2028 หรือ ค.ศ. 2029 อย่างช้าที่สุดในขั้นนี้

3.5.2 ค.ศ. 2025-2035 จะเป็นการพัฒนาเมือง สิ่งอำนวยความสะดวกและสาธารณูปโภค เพิ่มเติม รวมถึงศูนย์กลางทางธุรกิจที่สำคัญ และพัฒนา facilities ต่าง ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3.5.3 ค.ศ. 2035-2045 จะเป็นการพัฒนาเมือง การเชื่อมโยง (connectivity) ระหว่าง IKN กับ เมืองอื่น ๆ ทั้งในเกาะกาลิมันตันและส่วนอื่น ๆ ของอินโดนีเซียและโลก โดยรัฐบาลอินโดนีเซียตั้งเป้าหมายว่าในระยะ นี้ IKN จะเป็นแหล่งรองรับการลงทุนที่สำคัญ และเป็น 1 ใน 5 เมืองใหญ่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ดึงดูด บุคคลผู้มีทักษะและความสามารถ (global talents) และตั้งแต่ ค.ศ. 2045 เป็นต้นไปรัฐบาลอินโดนีเซียตั้งเป้าหมาย ว่า IKN จะเป็นเมืองที่บรรลุเป้าหมายการปล่อยคาร์บอนเป็นศูนย์ และมีประชากรประมาณ 1.7-1.9 ล้านคน

4. การพัฒนา 3-city ecosystem

ปัจจุบันรัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ระหว่างการพัฒนาเมืองหลัก 3 แห่งในจังหวัด ได้แก่ IKN เมือง Samarinda และเมือง Balikpapan ให้เป็น 3-city ecosystem เพื่อสนับสนุนการย้ายเมืองหลวงมายัง IKN สรุปรายละเอียดบทบาทของทั้งสองเมืองในการพัฒนา IKN ดังนี้

เมือง Samarinda	● การ phase out การทำเหมืองถ่านหินในเมือง Samarinda ภายในปี ค.ศ. 2026 หรือจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นสุดลง เพื่อมุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านทางพลังงาน ● การพัฒนาระบบการจัดการน้ำ เพื่อป้องกันอุทกภัยซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ในพื้นที่ในฐานะ buffer city ของ IKN ● การเป็นเมืองการศึกษาของจังหวัดกาลิมันตันตะวันออก เพื่อเร่งรัดการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีต่าง ๆ ไปสู่เมืองอื่น ๆ ของจังหวัดและในเกาะกาลิมันตัน ● การเพิ่มเส้นทางคมนาคมขนส่งระหว่างเมือง Samarinda – IKN – Balikpapan และพื้นที่อื่น ๆ เช่น เมือง Bontang ที่เป็นแหล่งขุดเจาะถ่านหิน และการพัฒนาท่าเรือ ทั้งนี้ Samarinda มีท่าอากาศยานนานาชาติเพื่อส่งเสริมการเดินทางด้วย ● การส่งเสริมการท่องเที่ยวในเมือง ผ่านการจัดงาน “Mahakam Festival” เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัด
เมือง Balikpapan	● การเป็นประตูหลักสู่จังหวัดกาลิมันตันตะวันออก เมืองหลวงแห่งใหม่ และเมืองท่าสำหรับสินค้าส่งออก-นำเข้าของจังหวัด โดยจะมีการสร้างทางหลวงเชื่อมต่อเมือง Balikpapan และ IKN ● การพัฒนาระบบดิจิทัลในบริการภาครัฐและการส่งเสริมเศรษฐกิจ ดิจิทัล ● การพัฒนาการศึกษาขั้นสูง/ระดับมหาวิทยาลัย เพื่อดึงดูดแรงงานที่คาดว่าจะขยายตัวมากขึ้นจากการย้ายเมืองหลวง และการพัฒนาเมืองรอบ ๆ รวมถึงการพัฒนาาระบบสาธารณสุข ● การพัฒนาระบบการจัดการน้ำ

5. สถานะล่าสุด

5.1 การก่อสร้าง

มีรายงานว่า การก่อสร้างพื้นที่กลางเมือง (core region) ของ IKN ซึ่งเน้นที่การก่อสร้างทำเนียบและสำนักงานประธานาธิบดีอินโดนีเซีย รวมถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและการคมนาคมในพื้นที่ดังกล่าวแล้วเสร็จแล้ว และอินโดนีเซีย สามารถจัดงานวันชาติอินโดนีเซีย ปี 2567 ที่ IKN ได้ควบคู่กับที่กรุงจาการ์ตา แม้จะมีเพียงผู้แทนรัฐบาลอินโดนีเซียเข้าร่วมที่ IKN ก็ตามเนื่องจาก facilities ต่าง ๆ ในพื้นที่ยังไม่พร้อมรับบุคคลสำคัญจำนวนมาก ทั้งนี้ ปัจจุบันกระทรวงโยธาธิการ อินโดนีเซียอยู่ระหว่างดำเนินโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคในพื้นที่ IKN จำนวน 109 โครงการ มูลค่ารวม 89 ล้านล้านรูเปียห์

5.2 การดึงดูดนักลงทุน

5.2.1 รัฐบาลอินโดนีเซีย คาดการณ์ว่า การสร้างเมืองหลวงใหม่จะใช้งบประมาณสูงถึง 466 ล้านล้าน IDR (ประมาณ 32.8 พันล้าน USD) ซึ่งในยุคของ ประธานาธิบดีโจโก วิโดโด มีแผนว่ารัฐบาลอินโดนีเซียจะจัดสรรงบประมาณเพียงร้อยละ 19 เท่านั้น (ประมาณ 89.4 ล้านล้าน IDR) และพยายามดึงดูดการลงทุนและเม็ดเงินในส่วนอื่น ๆ จากนั้นลงทุนทั้งภายในประเทศ และต่างชาติ รวมถึงการสร้าง public-private partnership

อย่างไรก็ดี ล่าสุดรัฐบาลอินโดนีเซียภายใต้การนำของ ประธานาธิบดีปราโบโว มีแผนจะเร่งให้การก่อสร้างอาคารที่ทำการของฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการเสร็จสิ้น เพื่อการย้ายเมืองหลวงจะได้ดำเนินการได้ภายในปี ค.ศ. 2028 และจะจัดสรรงบประมาณในช่วง 5 ปีนี้ให้กับโครงการดังกล่าว รวมประมาณ 3 พันล้าน USD เท่านั้น โดยเงินส่วนที่เหลือจะมาจากภาคเอกชน และการร่วมทุนอื่น ๆ

5.2.2 สาขาการลงทุนที่รัฐบาลอินโดนีเซียกำหนดให้เป็น top priority และ high priority ใน IKN มีดังนี้

- Top priority sectors ได้แก่ (1) พลังงานหมุนเวียน ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการสร้างเมืองหลวงสีเขียว นอกจากนี้รัฐบาลอินโดนีเซียยังต้องการผลักดันให้ IKN ใช้พลังงานสะอาดทั้งหมดภายในปี ค.ศ. 2045 ซึ่งเร็วกว่าเป้าหมายภาพรวมของประเทศ ที่จะ achieve net-zero carbon และใช้พลังงานสะอาดภายในปี ค.ศ. 2060 จึงจำเป็นต้องดึงดูดการลงทุนในภาคส่วนนี้อย่างเร่งด่วน (2) โทรคมนาคม (3) การขนส่ง/คมนาคม โดยเน้น EV และขนส่งสาธารณะ (4) อสังหาริมทรัพย์ประเภทที่อยู่อาศัย ซึ่งรวมถึงบ้านพักของ จนท. รัฐบาล อาคารชุด และบ้านเดี่ยว (5) การบำบัดน้ำ และ (6) การกำจัดของเสีย

- High priority sectors ได้แก่ (1) ระบบสาธารณูปการ (2) เทคโนโลยี (3) สถานพยาบาล (4) การพัฒนาย่านธุรกิจ (5) สถานศึกษาและการศึกษา และ (6) พื้นที่อุตสาหกรรม

ทั้งนี้รัฐบาลอินโดนีเซียได้กำหนดโครงการลงทุน/การมีส่วนร่วมมากกว่า 500 โครงการในพื้นที่ศูนย์ราชการของ IKN (core government area) โดยเน้นไปในการสร้าง green open space และพื้นที่ mixed use เป็นหลักตามด้วยพื้นที่อยู่อาศัย สถานศึกษา ศาสนสถาน และสถานพยาบาล รวมถึงสถานที่ประกอบกิจกรรมสันทนาการ

5.2.3 สิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจะได้รับ มีทั้งในส่วนของ การอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (อาทิ การให้สิทธิใช้ที่ดิน การใช้แรงงานต่างชาติ การให้ที่พักอาศัย) และสิทธิประโยชน์ทางภาษี (อาทิ tax holiday การให้ super tax deduction ฯลฯ) อาทิ (1) การยกเว้น corporate tax 10-30 ปี ให้กับบริษัทที่ลงทุนอย่างน้อย 1 หมื่นล้าน IDR (ประมาณ 647,600 USD) ในสาขาที่ระบุไว้ โดยสาขาที่ได้รับการยกเว้นภาษีมากที่สุดคือ สาขาการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ ซึ่งจะได้รับสิทธิยกเว้นภาษีถึงปี ค.ศ. 2035 (2) การยกเว้นภาษีให้กับบริษัทต่างชาติที่ย้าย สำนักงานใหญ่ไปยัง IKN (3) การยกเว้นภาษีบางประเภทให้กับบริษัทที่ทำวิจัยและพัฒนาในพื้นที่ (4) การยกเว้นภาษีสินค้าทุน (capital goods) สำหรับสินค้านำเข้าที่ขายใน IKN (5) การให้ผู้ที่ลงทุนใน IKN ได้รับสิทธิในการใช้ที่ดินรวม 190 ปี (แบ่งออกเป็น 2 รอบ รอบละไม่เกิน 95 ปี) และสิทธิในสิ่งปลูกสร้างบนที่ดิน รวม 160 ปี ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 รอบเช่นกัน

* * *